

ja wannudus wallgellinnu, fada-
tas ning neidis, et ta hidi mus-
daks fadaama, qui hõngu. Dik.
Se finndis. Wallgellinnu, gis enne
wallge qui turki luutpides õhtgu
linndas, niid misa qui duk misa.
dift hõlles daga gahetpides gurwal
kontsub.

Niid usaatas da iimmes-
garija hõl enam nahagi, mätt-
le daja läks feda utlifima. Waa-
tas weel gona hõlli, klaale, kis weel
wõid ja ittles. Jäägu se usdirak-
wa rõnnuks moa beaale. "ning ka-
ni is minema. Da duli jumala
baas lauda juure ja nagil feal
emo loofed. Aga imets han-
nes mättles da-: minu loeaste
mõõdi ja garrwa naad güt on,
aga anqud beaas, kütfad daga
ning lõhngend fõrad. Omiti gip

da jumalabara gääst, gas nux
ehg. demo loofed olla jumalaborg
fõlitas, mis waki dema ning wana.
bagana loeasda wabel olla, et neid
dõiste demo on. Wanabagana mei
oli aiige. Da gahatpis, et da gona
jumalabara gääst gipinud oli,
mis da deha ja god dõhõndanud,
et dat jõeõid ei olla. Gurwalt
gipis da wiimaks: kus fõis minu
loofed on? Minu õfji, mettfas, gõp-
dis jumalaborg.

Wanafaadan läks, õfjis ja
õfjis weel dõnabõõwani oma
gadund loofed daga.

Wanadooit gis mullis feda
lugu jutustas, nauis, gõhatar
ning ittles. Se oli matts wasdu
wanajõagu kütfa."